

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, v právnej veci navrhovateľa: **D.**, bytom Š., proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa, ústredie, Bratislava**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sd/72/2009-28 zo dňa 29.1.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sd/72/2009-28 zo dňa 29.1.2010 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne X. zo dňa 24.3.2009 **z r u š u j e a v e c j e j v r a c i a** na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi náhradu trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. X. zo dňa 24.3.2009, ktorým odporkyňa podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne zo dňa 6.3.2008, nie je invalidný, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie žiadajúc prvostupňový rozsudok zmeniť, rozhodnutia odporkyne zrušiť a vrátiť jej vec na ďalšie konanie. Posudky vyhotovené posudkovými lekármi nepovažoval za objektívne a nestranné. Spolu s odvolaním predložil súdu aj lekársku správu z psychiatrickej ambulancie zo dňa 9.2.2010, podľa ktorej trpí stavom stredne ťažkej depresie a jeho prognóza je nepriaznivá.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny s odôvodnením, že posudkoví lekári sociálneho poistenia po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení zdravotného stavu navrhovateľa a za jeho osobnej účasti vyhotovili logické a jednoznačné posudky, z ktorých vychádzal vo svojom rozhodnutí aj krajský súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu treba zmeniť a rozhodnutie odporkyne zrušiť a vrátiť jej vec na ďalšie konanie. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s ustanovením § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28.9.2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z.).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že zdravotný stav navrhovateľa bol dňa 6.3.2008 posúdený na základe žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok zo dňa 12.9.2007 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves, so záverom, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa je iné poškodenie funkcie

nohy, jednostranné (kap. XV, odd. G, pol. 57, písm. a/ prílohy č. 4 zákona), ktoré odôvodňuje 40%-ný pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Po podaní opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľa posudzovaný dňa 25.6.2009 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne – ústredia, so sídlom v Poprade, ktorý na základe stanovenia zhodnej diagnózy dospel k rovnakému záveru vylučujúcemu invaliditu u navrhovateľa. V posudku konštatoval, že navrhovateľ utrpel pracovný úraz 24.8.2006 s ťažkou dilaceráciou prstov ľavej nohy a s poškodením záprstných kostí ľavej nohy. Výsledkom liečby je porucha funkcie palca a 2. Prsta ľavej nohy, amputácia časti 3. Prsta a pretrvávajúce bolesti v oblasti hlavičiek záprstných kostí, bez prítomnosti poruchy v oblasti členka ľavej dolnej končatiny a bez prejavov výrazného poškodenia tibiálneho nervu v oblasti členka a ľavej nohy. Ďalej konštatoval, že predložené neurologické vyšetrenia dokumentujú bolesti chrbtice, ale bez útlaku nervových štruktúr, výsledky vyšetrení nevysvetľujú poškodenie sedacieho nervu a nie sú ani prítomné známky jeho poškodenia.

Na základe dožiadania krajského súdu bol zdravotný stav navrhovateľa znovu posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne – ústredia, so sídlom v Poprade, dňa 6.11.2009 to so zameraním na navrhovateľom predložené nálezy z neurologické vyšetrenia zo dňa 21.10.2009. Aj z tohto doplnacieho posudku vyplýva totožný záver, že lekárske nálezy nepreukazovali zhoršenie jeho zdravotného stavu, rozhodujúce zdravotné postihnutie nepodmieňuje uznanie invalidity a miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť je naďalej 40%.

Navrhovateľ spolu s odvolaním predložil aj nález z psychiatrickej ambulancie zo dňa 9.2.2010, z ktorého vyplýva záver, že navrhovateľ trpí stredne ťažkou depresiou, jeho stav si bude vyžadovať kontroly a jeho prognóza je nepriaznivá. Ide o ochorenie, ktoré doteraz v konaní nebolo posudkovo zhodnotené, no vzhľadom na krátkosť času medzi posledným posúdením jeho zdravotného stavu a vyšetrením na psychiatrickej ambulancii nemožno bez ďalšieho vylúčiť, že toto ochorenie, aj s ohľadom na stupeň jeho závažnosti, nebolo prítomné u navrhovateľa už skôr a je preto nutné, aby príslušný posudkový lekár zhodnotil aj toto ochorenie, najmä z pohľadu, či nepodmieňuje prípadné navýšenie percentuálnej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľa o 10 % v zmysle § 71 ods. 8 zákona.

Konanie a rozhodovanie o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu odporkyne v dávkových veciach sociálneho poistenia je konaním o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia podľa V. časti OSP a nie je pokračovaním administratívneho konania. Preto nie je úlohou prvostupňového súdu dopĺňať vecnú či právnu argumentáciu rozhodnutia odporkyne, ani dopĺňať dokazovanie na skutočnosti, ktorých zistenie je podmienkou zistenia skutočného stavu v administratívnom konaní pred vydaním rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené nebolo dôvodné rozhodnutie krajského súdu zrušiť a vrátiť vec na nové posúdenie súdu, ale odvolací súd dospel k záveru, že je dôvodné prvostupňové súdne rozhodnutie zmeniť tak, že sa rozhodnutie odporkyne zrušuje a vec sa jej vracia na nové konanie (§ 250l ods. 2 v spojení s § 250j ods. 2, písm. c/ OSP).

V ďalšom konaní je odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250r OSP) a jej úlohou bude presne a úplne zistiť skutočný stav veci (§ 195 ods. 1 zákona).

Podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP vzniklo úspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania, no vzhľadom na to, že navrhovateľ si náhradu trov konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP) resp. tieto ani v zákonnej lehote nevyčísľil, súd mu náhradu trov konania v zmysle § 151 ods. 2 nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová